

Henrietta Torkeldotter

Henrietta är av enkel börd, något som legat henne i fatet under hela hennes uppväxt. Hon ville studera, men familjen hade inte råd att bekosta en utbildning. Hon ville slå sig på handel, men återigen satte de ekonomiska aspekterna stopp för planerna. Hennes familj ville gifta bort henne, men hon hade då, och har fortfarande, en alltför hög uppfattning om sitt eget intellekt för att finna sig i att underställa sig någon. Hon är verkligen skarpsinnig, lägger upp sinnrika planer och är van att bestämma. Efter att ha övergivit sina föräldrar som de patetiskt ambitionslösa stackare de var, insåg hon att om inte världen ville låta henne utnyttja sina gåvor inom lagen, fick det ske utanför den. Hon excellerade snart i bedrägerier, särskilt mot handelshus, köpmän, akademiker och andra intellektuella personer som lätt underskattar henne för hennes ringa bildning.

Efter att själv blivit lurad av rödvinsfilosofen och lättingen Ivar Mödding sökte hon imponerad och intresserad upp denne. Det visade sig att Mödding verkligen menade vad han sa när han lade ut texten om människors kritiska tänkande. Han demonstrerade varför man måste tänka kritiskt genom att lura dem. Henrietta slog sig ihop med den charmerande mannen och tillsammans blev de ytterst kompetenta och med rätta respekterade i Isinges undre värld.

Henrietta är en ledare. Hon är beslutsam och avskyr ineffektivitet. Hon är inte heller främmande för nya, djärva grepp. Modigt, men ej dumdrigt, ger hon sig in i varje ny situation, övertygad att hon kommer att klara av vad hon föresatt sig. Henrietta föraktar fysiskt våld då hon anser att det endast är ett sätt att hävda sig om hjärnan inte räcker till, och att erkänna att hennes intelligens inte förslår är något hon aldrig skulle nedlåta sig till. Hon tycker att gruppen fungerar bra; det enda hon inte tycker om är Ivars ovana att försöka få sina offer att inse att de blivit lurade. Det är säkrare för gruppen om de drar åt sig så lite uppmärksamhet som möjligt.

Arolen, det samhälle som aldrig givit henne några chanser, har hon inte mycket till övers för och staten får ofta utstå verkningarna av hennes skarpa tunga och svidande sarkasm. Hon är gärna spydig mot dem i sin omgivning hon inte respekterar men det vore henne fjärran att förolämpa en vän. Hon är en karriärist inom flera gebit. Varken hennes köpmanna- eller akademikerplaner har fullständigt lagts på hyllan. Det var av två skäl hon för tre år sedan gav Samuel Sparv idén att utöka dennes företag, dels för att få sina fyra vänner Ivar Mödding, Gabriella Johannidotter, Teodor Magnuson och Gustav Vitsippa ur arbetslägret, men också för att hon såg chansen att avancera från simpel skojare, om än framgångsrik och fruktad, till ansedd köpman och i förlängningen delägare i huset. Samuel är dessutom en man väl värd hennes respekt, intelligent, förnuftig och omtänksam. Nu i trettiofemårsåldern ser hon med viss tillfredsställelse tillbaka på sitt liv, men blickar framåt mot nya mål.

Färdigheter	FV
Köpslå	18
Bluff	13
Värdesätta	15
Övertala	18
Förklädnad	14
Etikett	15
Överklasstil	10
Undre världen	16
Administration	14
Tala siysiska	B3
Upptäcka fara	12
Läsa/Skriva	B5

Grundegenskaper	
Styrka	12
Storlek	11
Fysik	16
Intelligens	17
Smidighet	14
Psykisk kraft	17
Karisma	15

Gustav Vitsippa

Gustav Vitsippa eftersträvar trygghet, klara mål och disciplinerade planer. Han blir lätt stressad av vad han upplever som överksamhet eller slöseri med tid och ansträngning. Oseriösa diskussioner och direkta fånerier gör honom olustig till mods och orolig.

Gustav är son till en fiskare och uppvuxen vid, på och med havet. Han lämnade dock hemmet för att pröva sin lycka som skådespelare. Som sådan specialiserade han sig på fantasilösa, oförstående och/eller grymma myndighetspersoner. Han har en naturligt tuff framtoning och ger lätt ett råbarkat och simpelt intryck. Han är rak och rättfram till sitt sätt och tvekar ej att säga vad han tycker. Hans enda klara övertygelse är tron på människans fria vilja, fria sinne och fria person. Emellertid är denna övertygelse mest en vacker dröm. I verkligheten bygger han sitt självförtroende och sin styrka på gruppens framgång och stadga, både förr i teatergruppen och nu med sina vänner i Isinge. En konflikt till Gustavs trygghetssträvanden är att han gärna slår vad om allt möjligt. Han försvarar sig dock med att han aldrig spelar om mer än han har råd att förlora.

Efter teatergruppens ofrivilliga upplösning (den aroliska lagstiftningen angående lösdriveri har Gustav inte mycket till övers för) begav han sig till Isinge där han fann Teodor och Gabriella. Han tillhörde snart deras grupp och senare anslöt sig även Henrietta och Ivar. När gruppen ändrade sitt verksamhetsområde till smuggling för Samuel Sparv var Gustav mycket belåten, för att inte säga stolt över utvecklingen. En fast anställning ger trygghet. Gustav beundrar Samuel för dennes förnuftighet och intelligens och är glad över att kunna kalla sig hans vän. Att smuggla tycker Gustav är roligt, han trivs med att stå utanför de lagar han inte respekterar; det får honom att känna sig lite friare. Han känner att hans plats i gruppen bidrar till dess framgång och att han med sin blotta närvaro läner stadga åt diskussioner och planer. Han är inte initiativrik, men uppmuntrande och stödjande.

Färdigheter	FV
Sjökunnighet	19
Navigera	12
Förklädnad	14
Hasardspel	12
Sjunga	B3
Snickeri	B3
Klättra	10
Simma	B4
Undre världen	14
Läsa och skriva	B3

Grundegenskaper	
Styrka	16
Storlek	16
Fysik	18
Smidighet	11
Intelligens	12
Psykisk kraft	16
Karisma	10

Ivar Mödding

Ivar Mödding är av rik lågadelssläkt. Han har haft det väl förspänt, men hans utsvävande leverne och skrala intresse för faderns affärer och familjens gods gjorde att fadern till slut meddelade att han i fortsättningen inte tänkte betala Ivars fordringsägare eller på annat sätt bekosta hans uppehälle. Ivar, som hittills ägnat sig mest åt filosofiska teorier om människors godtrogenhet på finare krogar i Isinge, fann sig nödd att försörja sig själv eller ge upp det liv han förde. Han valde ingetdera, utan övergick till att förmå andra att försörja honom. Han omsatte sin teori i praktiken: Den bästa av världar är en värld av lyckliga människor som kan ta hand om varandra och sig själva, samt världen. En sådan värld kan endast byggas av kritiskt tänkande människor, vilka ser saker som de är och inte så som auktoriteter försöker få dem att tro att de är, men sådana är försvinnande få. Han tycker inte om den aroliska staten med dess starka kyrka och dess sätt att styra Isinge. Det är principiellt fel att några högt uppsatta personer, vilka aldrig ens sett Isinge annat än på karta, skall förlänas den yttersta makten och styra som de vill.

För att väcka människornas uppmärksamhet och få dem att inse vikten av kritiskt tänkande kan man tala med dem om det. Detta är dock inte effektivt. Det var under ett sådant samtal med Henrietta, som han nu samarbetar med, som han lyckades lura henne att betala tre glas vin och en fullständig måltid åt honom. Detta demonstrerar med all önskvärd tydlighet hans poäng: Människor lyssnar inte till ord! Därför är det med ord man ska lura dem och med handling deras ögon skall öppnas! En bedragen människa är mer kritiskt tänkande än en som bara varnats. Av denna anledning är det nödvändigt att offren inser att de blivit lurade, om än inte hur. Detta är en konflikt mellan Ivar och Henrietta; hon menar att det bästa bedrägeriet är det som aldrig upptäcks. Men så är hon också ute efter egen vinning i första hand, inte som Ivar, som bedrar och luras av omtänksamhet för mänskligheten, strävande efter Det Stora Målet.

För tre år sedan hände något som Ivar aldrig skulle ha kunnat tänka sig tidigare. För att få komma ut ur ett aroliskt arbetsläger tvingades han, Gabriella, Gustav och Teodor att ta anställning vid Samuel Sparvss handelshus i Isinge. Det var givetvis Henrietta som låg bakom det hela och tanken var att deras grupp skulle vara ansvarig för den smuggling Henrietta lyckats övertyga Samuel om att börja med. Ivar började genast tänka på att dra vidare, han ville absolut inte arbeta för brödfödan. Men mot alla odds blev han kvar hos Samuel, varför vet han inte riktigt. Han tycker mycket bra om sin arbetsgivare, vilken nästan blivit som en äldre släkting, att prata,, diskutera, dricka och filosofera med.

Ivar är charmerande, vänlig och ger ett ständigt intresserat intryck. Han för sig väl, är artig och belevad. Dock är han mycket pratsam, något som ibland gör att människor irriterar sig på honom, samtidigt som han är ytterst övertygande och förtroendeingivande. Han talar alltid med stor inlevelse och passion och har en förmåga att få folk att dela hans åsikter genom att prata mycket och kvasidjuft och med många konstiga liknelser, utan att logiken går ihop eller att det inte ens betyder något.

Fantasi och improvisation är naturligt förekommande hos människor, anser Ivar, och därför bör man aldrig agera efter ett alltför detaljerat manus då man utför bedrägerier för då ökar chansen för upptäckt. Ivar driver hårt sin ide om att improvisation är den effektivaste formen att förstå sig, eftersom man då hela tiden kan anpassa sig till den aktuella situationen och inte binds av stela handlingsschema som ändå nästan aldrig håller. Det här arbetssättet har visat sig fungera alldeles utmärkt vid ett flertal tillfällen och Ivar ser fram emot nya situationer där teorin visar sig vara den bästa, smidigaste och vackraste lösningen.

Färdigheter	FV	Grundegenskaper	
Bluff	18	Styrka	14
Övertala	14	Storlek	13
Etikett	15	Fysik	10
Sjökunnighet	8	Smidighet	12
Heraldik	10	Intelligens	13
Lyssna	12	Psykisk kraft	9
Upptäcka fara	15	Karisma	16
Stadskännedom	12		
Rida	10		
Dolk	15		
Kultur, Arolen	18		
Förklädnad	11		
Läsa och skriva	B4		

Teodor Magneson

Teodor är fyrtio år gammal och uppvuxen i Isinge. Som barn var han lycklig och tillfreds med livet men då hans mor och far dog i kopporna för tjugufem år sedan förändrades han totalt. Svårt skakad i själen skärmade han sig från världen tog sin tillflykt till Isinges fattigkvarter.

Teodor var olycklig och uppriven under de närmaste åren och pendlade mellan självmordstankar och depression. Vändningen kom då han träffade Artur, en femtonårig pojke som då var mycket deprimerad. Teodor insåg plötsligt att det inte bara var synd om honom själv och lade in hela sin själ och sitt hjärta i att hjälpa pojken. Det blev snarare så att de hjälpte varandra och det har de gjort sedan dess. Det visade sig också att Artur är en flicka vid namn Gabriella Johannidotter som efter att hon rymt hemifrån ibland iklätt sig rollen som Artur Korp, allt för att klara sig bättre i den undre världen. Teodor och Gabriella arbetade tillsammans i flera år efter samma grundide, han drog på något sätt uppmärksamhet till sig medan hon stal från någon intresserad åskådare.

Teodors mentala hälsa är, allt sedan hans föräldrars bortgång, ojämn. Teodor lider av en mild fobi för smuts och sjukdom och han rycks ständigt med av sina känslor och är då helt uppfylld av dem. Det sker numera lika gärna för glädje som depression vilket medför att hans humör kan växla från den ena minuten till den andra, om det bara finns minsta anledning. Han hyser stor respekt för livet och avskyr att se liv spillas till ingen nytta; våld löser inga problem, det bara skapar nya. Teodor söker ständigt uppmärksamhet och finner stor självtillfredsställelse i att känna sig uppskattad. Hans starka känsloliv får ofta folk att se honom som fjompig och mindre vetande, något som sårar honom; de förstår honom ju bara inte.

För åtta år sedan slog sig Artur och Teodor ihop med Henrietta, Ivar och Gustav, en grupp lurendrejure som sedemera blev ständiga arbetskamrater och mycket goda vänner. Teodor smälte lätt in i gruppen då hans arbetssätt knappast förändrades alls. Han har dock utökat sin bondfångarrepertoar och behärskar numera de flesta varianter på gatuskojare man kan tänka sig. Han är, om han är på bra humör, heller inte främmande för andra roller. Sällskapet har sedan dess lurat till sig pengar och annat från höger och vänster, lyckan har svängt upp och ner men nu har de ganska bra då de senaste tre åren varit anställda på Samuel Sparvs handelshus i Isinge. Deras uppgifter inkluderar vanligt handelshusarbete och smuggling av varor till Siys. Samuel har visat sig vara en utmärkt arbetsgivare och vän som t o m tagit sig tid till att försöka muntra upp Teodor då han varit ledsen. Detta uppskattar Teodor oerhört och funderar på hur han någon gång ska kunna återgälda tjänsten.

Färdigheter	FV
Fingerfärdighet	17
Undre världen	12
Köpslå	12
Hasardspel	15
Stadskännedom	20
Övertala	10
Bluff	10
Värdesätta, information	12
Dölja	10
Astrologi	B2
Förklädnad	10
Sagoberättare	B5
Läsa och skriva	B3

Grundegenskaper	
Styrka	7
Storlek	11
Fysik	8
Smidighet	14
Intelligens	11
Psykisk kraft	6
Karisma	18

Gabriella Johannidotter

Vid tretton års ålder flydde Gabriella ut i den hårda världen sedan hennes föräldrar plötsligt försvunnit. Hon hamnade snart i de sämre kvarteren i Isinge där hon livnärde sig genom tiggeri och snatteri. Fattigkvarteren var ingen trygg plats för en liten flicka och hon lärde sig att om hon utgav sig för att vara pojke och dessutom självsäker och kaxig löpte hon mindre risk att råka illa ut. Hon kallar sin roll Artur Korp och använder fortfarande den rollen, som ung självmedveten, säker och lite överlägsen då det är lämpligt.

Då Gabriella var femton träffade hon Teodor Magneson. Hon själv var mycket nere just då och uppskattade hans vilja att hjälpa Artur, som hon då kallade sig. Det dröjde inte länge förrän de båda var goda vänner och började arbeta tillsammans för brödfödan; den karismatiske Teodor drog uppmärksamhet till sig och Gabriella stal. Med tiden blev de riktigt skickliga och började samarbeta med en före detta skådespelare vid namn Gustav Vitsippa. När sedan de båda bedragarna Henrietta Torkeldotter och Ivar Mödding anslöt sig för åtta år sedan blev gruppen fulltalig, en samling människor som tjänar sitt levebröd genom att lura det av andra.

Alltsedan barndomen har Gabriella hyst en oresonlig rädsla att bli lurad eller sviken. Denna rädsla gör henne något nervöst lagd och påtagligt misstänksam. Hon har svårt att lita på andra människor. Som Artur räknar hon med att dennes självsäkerhet skall medföra att ingen vågar bedra honom. Som Gabriella försöker hon vara artig, vänlig och hjälpsam, om än inte alltid tillmötesgående, för att göra folk vänligt inställda till henne. Hon är nästan alltid på gott humör och sprider gärna glädje omkring sig med sin gladlynthet och framåtanda. En av de få saker som gör henne ledsen och arg är att se de många hemlösa och utlagna människor som hankar sig fram i Isinges fattigkvarter och hon förbannar de styrande för att sådant får ske.

Gabriella är uppriktigt stolt över sin förmåga som tjuv och tvivlar sällan på sina färdigheter. Hon är mycket glad över att vara accepterad som en jämlike av sina vänner och är alltid mån om att göra sitt yttersta för gruppen och sin arbetsgivare. Hon är mycket nöjd med sin nuvarande anställning hos Samuel Sparv. Han är den far som kompletterar hennes familjbehov, vilket i övrigt tillfredställs av hennes "storasyskon" i gruppen.

För åtta år sedan, då hon först träffade Henrietta och Ivar, förälskade hon sig i Ivar för hans vänlighet, uppmärksamhet och fascinerande livsfilosofi. Förälskelsen gick dock snabbt över och hon var alltför blyg för att någonsin visa sina känslor för Ivar, varför han än idag är ovetande om hennes tidigare känslor för honom. Hon skäms fortfarande lite för denna ungdomsförälskelse, vilket gör att hon som Gabriella är lite blyg för Ivar, medan hon i rollen som Artur gärna blir lite extra gapig för att hävda sig mot hans ständiga svada.

Färdigheter	FV
Stjåla föremål	19
Förklädnad, Artur	20
Bluff	14
Gömma sig	17
Skugga	15
Finna dolda ting	17
Ducka	14
Hoppa	10
Klättra	11
Dölja	14
Smyga	15

Grundegenskaper	
Styrka	9
Storlek	8
Fysik	14
Smidighet	15
Intelligens	13
Psykisk kraft	10
Karisma	15